

som visse forstokkede demokrater for tiden driver mod den datakratiske udvikling og det datakratiske samfund.

I dette samfund hersker en binær deling af magten i den lovgivende og den datakratiske magt.

Datakratiet — fremtidens samfund?

Vi skal selvfølgelig ikke bremse udviklingen. Viden og information er magt, det ved vi datakrater godt. Derfor har vi gennem nogle år søgt at samle alle informationer på nogle ganske få datacentraler.

Hermed fremmer vi udviklingen mod det datakratiske samfund.

De reaktionære demokratiske elementer har forsøgt at skræmme befolkningen til at bremse denne udvikling. De har hævdet, at den gør samfundet sårbart, f.eks. fordi datacentralerne bliver et let mål for terrorister. Men det er naturligvis skrækpropaganda.

Det er jo ikke samfundet, som bliver mere sårbart — i hvert fald ikke det datakratiske samfund. Det er kun demokratiet, som svækkes. Hvad kan det nytte at stritte imod udviklingen?

Bor vi ikke meget hellere søge at tilpasse os udviklingen? Bor vi ikke i stedet søge at fremme opbygningen af den datakratiske magt ved at formalisere de store datacentralers rolle, som det datakratiske samfunds øveste beslutningsorganer, hvorunder de fra demokratiet nedarvede institutioner (ministerier, styrelser, kommuner o.l.) kan indordnes, efterhånden som udviklingen gør det nødvendigt?

Der må naturligvis ske ændringer i visse af de gamle demokratiske institutioner med tiden. Folketinget/ Riksdagen må lære at betragte sig selv som bruger af datamatisk viden og EDB. Der må

indføres forprogrammeret elektronisk afstemning, lov-databaser, lovmodeller baseret på EDB, elektronisk tekstbehandling af møderesultater o.s.v.

Måske skal antallet af pladser i Folketinget også med tiden reduceres noget, for at give plads til medlemmernes terminaler og Folketings-datatemen.

Men da den reelle beslutningskompetence forinden vil være flyttet til de datamatiske centre, så kan dette næppe give anledning til problemer.

EDB-systemerne og EDB-modellerne er de redskaber, som fremtidens samfund skal benytte til at styre samfundsudviklingen med.

Hvad vil derfor være mere naturligt, end at henlægge styringen af samfundsudviklingen til det sted eller steder, hvor styringsredskaberne befinder sig?

Det vigtigste er, at ansvar for samfundets indretning og samfundsudviklingen placeres det rigtige sted.

I det datakratiske samfund vil det rigtige sted naturligvis være: datacentralerne. Hvem er bedre til at styre samfundsudviklingen end de, der kender den bedst — d.v.s. datakraterne???

I dag skal der flere hundrede EDB folk med i en strekke, før det demokratiske samfund bliver lammet. Men tiden arbejder for os. Om få år skal der måske blot en snes EDB folk til. Så kan demokratiet ikke længere true EDB-udviklingen!

Hvad er misbrug af EDB?

I den offentlige debat om EDB-misbrug har der været en tendens til at opfatte begrebet »EDB-misbrug« som »datamisbrug« eller endnu snævrere »misbrug af personregistre«. Resultatet af en offentlig debat på dette grundlag vil i bedste fald blive en slags personvern i form af en eller flere love om personregistre.

Andre former for »EDB-misbrug« vil ikke blive lov-mæssigt defineret eller reguleret indenfor en overskuelig årrække, fordi interessen og ressourcerne udelukkende rettes mod udfordringen af lovgivningen om personregistre.

Hvad er da misbrug af EDB? Begrebet »EDB-misbrug« er et relativt begreb, som kun har mening i relation til begrebet »den rette brug af EDB«. Uden en EDB-lovgivning i bredere forstand og uden en formuleret datapolitik er begrebet »den rette

brug af EDB« imidlertid indholdsløst eller uensartet fra område til område. Derfor trænger spørgsmålene sig på. Hvad vil vi opnå med EDB-anvendelsen?

Hvad vil vi?

Ønsker vi at fremmedgøre den almindelige lønmodtager ved at opbygge mere og mere komplekse EDB-systemer, som ikke kan overskues af andre end en håndfuld særligt indviende EDB folk? Ønsker vi at give virksomhedens medarbejdere indfly-

delse på virksomhedens ledelse?

Ønsker vi en demokratisering af beslutningsprocesserne?

Ønsker vi en centralisering af samfundsadministrationen?

Ønsker vi det nære samfund i fremtiden — eller vil vi lade alle vore forvaltningsfunktioner automatisere og udføre af en enkelt gigantisk EDB-central? Ønsker vi at skabe en stadig større aktivitet i den offentlige administration ved at tilvejebringe bedre og bedre midler til at

øge aktiviteten, f.eks. i form af store, centrale, landsdækkende, EDB-registre?

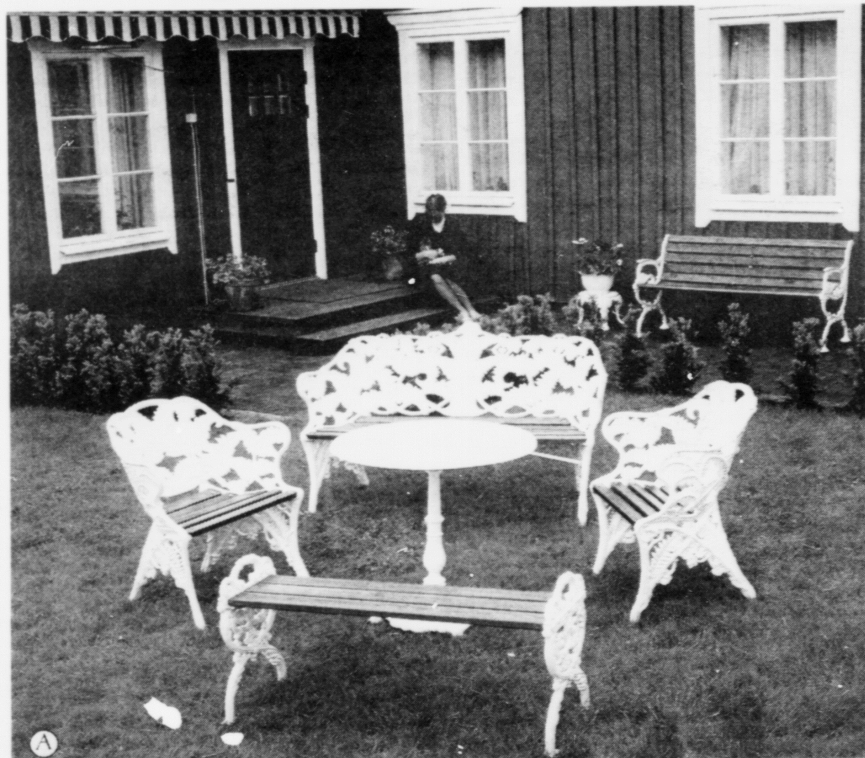
På en måde kan man kalde den nuværende udvikling for en slags misbrug af EDB, fordi den ene part i en række interessekonflikter har rådighed over et effektivt redskab (EDB), som den anden part ikke har reel indflydelse på.

Det er os, der har skabt denne udvikling — og vi kan ændre den, hvis vi vil.

Hvis vi vil kan vi også standse dette misbrug af EDB, men vil vi?

Jussi Merklin

Fríðkið um urtagarðin og njótið hann samstundis við urtagarðsbúnaði í sera vökrum sniði

Stólar, borð og beinkir eru framleiddir úr gjøgnumheilum aluminium og hvítlakkaðir. Urtagarðsbúnaðurinn tolir at standa úti í öllum veðri.

Er á goymslu hjá P/F Landshandlinum.

Vendið tykkum til okkum á tlf. 11385

P/f

LANDSHANDLIN

Verilsí

Ung genta søkir verilsí í Havn við at-gongd til køk og bað.

Tlf. 24 145

**Annaðhvørt —
ikki bæði**

Ferðalutrygd